

การบรรยายฝ่า ฌ นครเป่ย์จิง

หลี่ หงจื่อ

11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1996

ข้าพเจ้าทราบความรู้สึกของทุกท่าน ข้าพเจ้าก็คิดถึงทุกท่านมาก ข้าพเจ้าเพียงแค่บอกทุกท่านว่า เพียงท่านบำเพ็ญให้ดีๆ ข้าพเจ้าก็จะอยู่ข้างตัวท่านตลอดเวลา ผู้ฝึกจำนวนมากบำเพ็ญได้ดีมาก ข้าพเจ้าก็ทราบ ผู้ฝึกหลายคนจัดอยู่ในช่วงจวนใกล้จะเปิดการรู้แจ้ง (อู๋)

ในช่วงที่ผ่านมาเร็วๆนี้ ข้าพเจ้าเคยพบกับผู้ฝึกหลายคน ข้าพเจ้าว่าการได้รับฝ่านี้ไม่ง่ายเลย อาจมีบางคนรู้สึกว่า ฉันเพียงได้ฟังข่าว หรือ เพื่อนบอกฉัน บังเอิญได้เห็นหนังสือเล่มนี้ (จ้วนฝ่าหลุน) หรือได้ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ฉันก็มาแล้ว หลังจากนั้นก็เดินเข้าสู่เส้นทางของการบำเพ็ญต้าฝ่านี้แล้ว ที่จริงท่านอย่าเห็นว่าช่างง่ายมาก ท่านอย่ามองแค่เปลือกนอกว่า การได้ฝ่านี้คล้ายกับคว้ามมาได้ง่ายดายเหลือเกิน เพราะว่ามีน้อยมากที่จะปรากฏว่า มีเทพเซียนองค์หนึ่ง บอกให้ท่านไปรับฝ่า ส่วนมากล้วนเป็นรูปแบบวิธีการของคนธรรมดาสามัญ อย่างธรรมดาๆมาก ก็ได้รู้จักแล้ว แต่ข้าพเจ้าบอกท่านท่านเองนั้น เพื่อที่จะได้ฝ่านี้ หาได้ง่ายดายไม่ บางทีครั้งแรกของชีวิตท่านที่ทนทุกข์มา ล้วนคือ เพื่อการได้ฝ่านี้ นี่คือนี่ที่ท่านทราบ ยังมีที่ท่านไม่ทราบ บางทีหลายชาติก่อนของท่าน กระทั่งเป็นเวลาที่ยาวนานกว่านั้น ล้วนแต่ทนทุกข์ รับประทาน เพื่อให้ได้ฝ่านี้ ยังมีบางคน เพื่อการได้ฝ่านี้เคยได้รับความเจ็บปวดทุกข์ทรมานมากยิ่งขึ้นไปอีก นี่คือนี่ที่ท่านไม่ทราบ ในอนาคต หลังจากท่านหยวนหมั่น ท่านจะทราบ และเห็นได้ มันไม่ง่ายเลย ฝ่านี้ทุกท่านได้รู้จักอย่างค่อนข้างแจ่มแจ้งแล้ว เพราะเหตุใดที่ท่านสามารถบำเพ็ญเช่นนี้ได้ ก็เพราะพวกท่านทราบแล้วว่า ฝ่านี้ไม่ใช่หลักธรรมต่างๆไป ในอดีตในพุทธศาสนา องค์ศากยมุนีได้ประจักษ์แจ้งหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งพระองค์ก็ได้เหลือไว้มากมายให้กับคน แต่ในขั้นตอนของการสืบทอดสิ่งเหล่านี้ ที่องค์ศากยมุนีทรงเหลือไว้ให้กับคน ก็ค่อยๆสูญหายไปมากมาย และสิ่งที่บันทึกในคัมภีร์ก็มีคนกำลังแก้ไข กำลังเปลี่ยนแปลง เรื่องราวเดียวกันที่บันทึกอยู่ในคัมภีร์พุทธศาสนา ซึ่งตีพิมพ์ในรูปแบบเล่มต่างๆก็เขียนไว้ไม่เหมือนกันเลย นี่ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สิ่งที่

องค์ศากยมุนี ทรงถ่ายทอดเอาไว้เข้าสู่ธรรมะปลาย แน่นอนยังมีเหตุอื่นอีก ที่ทำให้เขา เข้าสู่ยุคธรรมะปลาย

สังคມวันนี้ช่างสลับซับซ้อนเหลือเกินแล้ว ยิ่งไม่อาจทำให้คนบำเพ็ญได้แล้ว ข้าพเจ้าพูดว่า ฝ่าหลุนต้าฝ่าที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดเป็นฝ่าที่ใหญ่มาก จุดนี้ผู้ฝึกคงจะสังเกตได้เองแล้ว ในประวัติศาสตร์ไม่มีใครสอนหลักธรรมที่แท้จริงของจักรวาลให้กับคนอย่างเป็นระบบ และบอกให้คนบำเพ็ญได้ จะบำเพ็ญขึ้นไปได้อย่างไร แน่นอน องค์ศากยมุนีเป็นพระพุทธ พระคำรัสที่พระองค์ทรงตรัสย่อมมีความเป็นพุทธะ แต่ว่าข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน องค์ศากยมุนีพุทธ มิได้ทรงนำหลักธรรมแท้จริงของจักรวาล ตรัสให้กับคน ดังนั้นในช่วงบั้นปลายขององค์ศากยมุนีพุทธะ จึงตรัสว่า “ ข้าพเจ้าไม่ได้สอนหลักธรรมอะไร” สุดท้ายยังทรงบอกกับลูกศิษย์ว่า “ ให้ถือศีลเป็นอาจารย์” เพราะอะไรละ ก็เพราะองค์ศากยมุนีพุทธะ ทรงทราบถึงปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นในยุคธรรมะปลาย หลักธรรมที่พระองค์ทรงสอน จะถูกทำให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงบอกศิษย์เหล่านั้นว่า เพียงท่านปฏิบัติตามศีลนี้ที่ข้าพเจ้าบัญญัติ ท่านก็สามารถจะบรรลุมาตรฐานของผู้บำเพ็ญ ก็จะหยวนหมั่นได้ ดังนั้นสิ่งที่พระองค์ทรงเหลือไว้ให้กับคนก็คือ ศีล

แน่นอน องค์ศากยมุนีก็คือพระพุทธ พระคำรัสของพระองค์จึงมีความเป็นพุทธะ ดังนั้นพระคำรัสเหล่านั้นที่พระองค์ตรัสออกมา ท่านจึงไม่อาจพูดว่า เขาไม่ใช่หลักธรรม แต่ว่าเขาไม่ใช่หลักธรรมใหญ่(ต้าฝ่า)ที่แท้จริงของจักรวาล หรือ กฎที่สูงสุดของสวรรค์ สิ่งที่ข้าพเจ้าเหลือไว้ให้กับทุกท่านในวันนี้ ก็คือหลักธรรมของจักรวาลซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ก้าวนี้ของนครธรรมดาสามัญ และสามารถพูดได้ว่าตลอดเรื่อยไปจนถึงหลักธรรมขั้นสูงที่สุด ก็ครอบคลุมเอาไว้แล้ว เพียงแต่จากชั้นพื้นผิวของหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” นครธรรมดาสามัญไม่อาจมองเห็น เพราะคนที่ไม่คิดจะบำเพ็ญ พลิกดูรอบหนึ่งก็จบแล้ว ความคิดของเขาหลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้แล้วก็คือ “นี่เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่สอนให้คนเป็นคนได้อย่างไร” การอ่านรอบที่หนึ่งล้วนเป็นความรู้สึกนี้ แต่เมื่อท่านอ่านเป็นรอบที่สอง เขาก็ไม่ใช่อย่างนี้แล้ว ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในความคิดเมื่อท่านอ่านรอบที่หนึ่งจบ ล้วนจะได้รับการแก้ไขเมื่อท่านอ่านในรอบที่สอง ในขณะที่เดียวกันท่านก็จะพบว่านี่ไม่ใช่หนังสือเล่มหนึ่งของนครธรรมดาสามัญ แต่ไม่แน่ว่าท่านจะสามารถให้ข้อสรุปว่านี่คืออะไร แต่เมื่อท่านอ่านต่อไปอีกเป็นรอบที่สาม ท่านจะพบว่าเขาเป็นหนังสือสำหรับการบำเพ็ญที่แท้จริงเล่มหนึ่ง หากท่านสามารถอ่านเป็นรอบที่สี่ ที่ห้า จากนั้นไปหนังสือเล่มนี้จะติดตามท่านไปชั่วชีวิต ท่านจะไม่ยอมปล่อยให้มือเลย

ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ละ เพราะข้าพเจ้าเคยพูดไว้แล้วว่า จะใช้หลักเหตุผลของนครธรรมดาสามัญ ชี้แนะท่านบำเพ็ญไปสู่เขตแดนของพระพุทธนั้น เป็นไปไม่ได้ แต่ความนัยของหนังสือเล่มนี้ยิ่งใหญ่มาก

คำพูดประโยคเดียวกัน ในระดับชั้นที่ต่างกัน ในเขตแดนที่ต่างกัน ท่านจะมีความรู้สึกซาบซึ้งที่ต่างกัน เพราะมีความลึกล้ำมหัศจรรย์มากมายอยู่ข้างใน ข้าพเจ้าไม่ได้ขออธิษฐานปาฏิหาริย์อะไรให้กับท่าน กระทั่งการรักษาโรคให้คน ข้าพเจ้าก็ทำเพื่อให้สอดคล้องไปตามสถานการณ์ของซึ่งในขณะนั้น มิฉะนั้นแม้แต่การรักษาโรค ข้าพเจ้าก็จะไม่ทำ ท่านคิดจะบำเพ็ญให้ร่างกายท่านเปลี่ยนแปลง ทำให้ท่านบำเพ็ญอิทธิฤทธิ์พระพุทธรูปทั้งหมดออกมา ทำให้ระดับชั้นของท่านยกระดับเรื่อยไป รวมทั้งสิ่งที่จะได้ทั้งหมด หลังจากหยวนหมั่น ข้าพเจ้าก็ได้หล่อหลอมเข้าไปในหลักธรรมนี้แล้ว เพียงท่านไปศึกษาร่างกายท่านก็จะเปลี่ยน เพียงท่านไปอ่าน ความคิดของท่านก็จะเลื่อนระดับขึ้น เพียงท่านไปบำเพ็ญ ท่านก็จะได้สถานภาพที่ต่างกัน ในเขตแดนที่ต่างกัน ถ้าหากสามารถอ่านไปจนถึงที่สุด ท่านก็จะสามารถหยวนหมั่นภายใต้การชี้นำของหนังสือเล่มนี้ ก็คือหนังสืออย่างนี้ แต่ความนัยที่ยิ่งใหญ่ของเขานั้น คนธรรมดาสามัญกลับมองไม่เห็น

แน่นอน ในนี้ยังมีอีกปัญหาหนึ่ง ผู้ที่นั่งอยู่ทั้งหมดที่ได้รับฝ่า ผู้ที่บำเพ็ญอยู่ในต้าฝ่าทั้งหมด ต่างก็ทราบ ในขั้นตอนการบำเพ็ญของท่านนั้นเข้าใจแล้วว่า ในเขตแดนที่ต่างกัน ในระดับชั้นที่ต่างกัน ล้วนรู้สึกซาบซึ้งในความนัยของระดับชั้นที่ต่างกันของเขา(ฝ่า) ดังนั้นฝ่านี้ที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดเมื่อครู่ไม่ใช่หลักธรรมโดยทั่วไป เขาเป็นคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล ข้าพเจ้านำสิ่งที่เป็นของจักรวาลอย่างแท้จริง ถ่ายทอดให้กับคนแล้วแน่นอน เรื่องนี้ทำไว้ใหญ่มาก ข้าพเจ้าขอพูดเน้นต้าฝ่าอีกครั้ง ต้าฝ่า อาจมีบางคนรู้ว่าเนื้อหาที่ข้าพเจ้าบรรยายนั้นมีมากมาย จึงเรียกเขาว่า ต้าฝ่า ที่จริงไม่ใช่ ความหมายที่แฝงไว้ในต้าฝ่านี้ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นสูงล้ำ

ผู้ฝึกที่บำเพ็ญอยู่ในเขตแดนที่สูงมากนั้น เขาจะมองเห็นทัศนียภาพชนิดหนึ่ง จะพบว่าไม่เพียงแค่นั้น ที่เรียนต้าฝ่า ชีวิตชั้นสูงมากทั้งหมดก็กำลังเรียนอยู่ด้วย ฝ่านี้ใหญ่มากจริงๆ ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ล้วนแต่มีวิสาสนา ท่านจึงได้รับฝ่านี้ ข้าพเจ้ายังขอพูดคำนั้น ไม่ใช่แต่ละคนจะสามารถได้ฟังฝ่านี้ พวกเขาฝึกพลังอยู่ในสวนสาธารณะใหญ่อ่างนั้น มีคนผ่านไปมา บางคนก็มองไม่เห็น บางคนมาแล้ว เขาก็ฟังไม่เข้าหู ดังนั้นเขาก็ไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้น ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้ทั้งหมด บางคนพออ่านหนังสือก็รู้สึกที่ดี บางคนอ่านแล้วก็ยอมรับไม่ได้ คนก็ไม่เหมือนกัน แต่ว่าในนี้ก็มีเหตุผลอยู่ เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้พูดแล้วว่าเนื่องจากหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่หนังสือของคนธรรมดาสามัญ ข้าพเจ้าก็พูดเช่นนี้เมื่ออยู่ในอเมริกา เหตุใดต้าฝ่านี้สามารถชี้นำคนบำเพ็ญไปสู่เขตแดนชั้นสูงมากได้ เพราะในระดับชั้นต่ำมาก จะเห็นว่าฝ่านี้ทุกๆ คำที่พูดล้วนแต่เป็นหลักการ ถ้าท่านสามารถมองเห็นสภาพการณ์ที่แท้จริงของเขา ก็จะพบว่าแต่ละตัวอักษรล้วนเป็นรูปลักษณะของพระพุทธรูป หากท่านสามารถบำเพ็ญถึงระดับที่สูงมาก ตาทิพย์ของท่านก็จะสามารถมองเห็นได้สูงมาก ท่านก็จะพบปรากฏการณ์หนึ่ง คือด้านหลังแต่ละตัวอักษร ล้วน

เป็นพระพุทธรูปในระดับชั้นต่างๆกันนับไม่ถ้วนเรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ ทุกท่านคิดว่านี่มีความนัยที่สูงเพียงไร เหตุใดคำพูดประโยคหนึ่งในเขตแดนที่ต่างกัน จึงมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ที่ต่างกันในระดับชั้นที่ต่างกัน หลักการทั้งหมดของฝ่านี้ล้วนเปลี่ยนไปหมดแล้ว ก็คืออย่างนี้ ดังนั้นทุกท่านอย่าคิดว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มหนึ่งของคนธรรมดาสามัญ จะต้องเห็นคุณค่าของเขา

คนในอดีตพอพูดถึงพระพุทธรูป ก็จะเกิดความเลื่อมใสศรัทธาอย่างไม่มีที่สิ้นสุดในใจขึ้นมา พูดถึงพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ พระอรหันต์ ด้วยสภาพจิตใจที่งดงามยิ่ง แต่คนทุกวันนี้พูดถึงพระพุทธรูปอย่างเรื่อยเปื่อย ไม่มีความระมัดระวัง คล้ายเป็นเรื่องพื้นๆมาก นี่ก็เพราะการที่มนุษย์ไม่เชื่อว่ามีเทพจึงพัฒนาไปถึงก้าวนี้ เพราะพระพุทธรูปไม่ใช่สิ่งที่จะให้คนนำมาพูดกันตามชอบใจ นี่เป็นเรื่องใหญ่เกี่ยวกับการเคารพหรือไม่เคารพต่อพระพุทธรูป แต่คนปัจจุบันนี้ นำเอาพระพุทธรูปมาพูดล้อเล่นกันตามชอบใจ กระทั่งเรื่องการรับประทานอาหารก็หลบลู่พระพุทธรูป มีชื่ออาหารหลายอย่างที่เป็นการหลบลู่พระพุทธรูปทั้งสิ้น “เจ อรหันต์” อะไรเอ่ย “พระกระโดดกำแพง” ชื่อเหล่านี้ล้วนมีขึ้นมาแล้ว ล้วนแต่เป็นการด่าพระพุทธรูป หลบลู่พระพุทธรูป กระทั่งมีภักตาคารเหล่านี้บางแห่งที่ อุบาสิกา อุบาสก หรือพระสงฆ์เปิดขึ้นมา คล้ายกับว่าพวกเขาไม่รู้ว่ากำลังด่าพระพุทธรูปอยู่ เหตุใดผู้ออกบวชจึงไม่อาจบำเพ็ญได้แล้วล่ะ เขาไม่รู้ว่าจะบำเพ็ญอย่างไรแล้ว บางทีพวกเขาเข้าใจว่า “เรียกว่า เจ อรหันต์มีอะไรไม่ดีเล่า” ทุกท่านคิดดู พระอรหันต์นั้น เขาไม่ยึดติดความอยากในรสชาติทางโลกทั้งหมด แต่ “เจ อรหันต์” นั้นเป็นอาหารที่ครบถ้วนทุกรส เมื่อท่านยืนอยู่ในเขตแดนนั้นมองดูปัญหาที่ นั้นไม่ใช่เท่ากับด่าเขาหรือ พูดว่า “พระกระโดดกำแพง” พอพระพุทธรูปได้กลิ่น เห็นโลกมนุษย์มีสิ่งที่มีรสชาติหอมมารับประทานก็จะกระโดดข้ามมาแล้วหรือ นี่มิใช่การด่าพระพุทธรูปหรือ พระพุทธรูปจะยึดติดกับอาหารของคนหรือ ก็คือข้าพเจ้าพูดถึงปรากฏการณ์แบบนี้ในปัจจุบัน ที่จริงมีเรื่องมากมายที่ไม่เคารพต่อพระพุทธรูปอย่างยิ่ง แล้วไปถึงระดับไหนกันแล้วล่ะ ขณะที่เอ่ยถึงพระพุทธรูป ผู้คนก็ไม่มีความคิดที่ถูกต้องอยู่เลย กระทั่งด่าด่าพระพุทธรูปตรงๆ งานศิลปะก็ปลอมแปลงพระพุทธรูปอย่างชั่วร้าย ไปกันถึงขั้นนี้แล้ว ทุกท่านคิดดู สังคมมนุษย์นั้นเป็นอะไรแล้วล่ะ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน หนังสือเล่มนี้ ฝ่านี้ คือสิ่งที่ข้าพเจ้ามาถ่ายทอด ข้าพเจ้าจึงต้องปรับสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งหมดให้ถูกต้อง ในฝ่านี้ครอบคลุมหลักธรรมแต่ละเขตแดนของพระพุทธรูป เต้า เทพ ในระดับชั้นที่นับไม่ถ้วน ดังนั้นทุกท่านต้องเห็นคุณค่าของหนังสือเล่มนี้ อย่าได้เที่ยววางทิ้ง ในระยะแรกของการถ่ายทอดฝ่า ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงปัญหาที่ บางคนในขณะที่ฟังการบรรยายยังเอามานั่งทับ ในตอนนั้นท่านไม่รู้ ก็ไม่ตำหนิตาน วันนี้ทุกท่านล้วนบำเพ็ญขึ้นมาจนแล้ว ล้วนเข้าใจว่าฝ่านี้คืออะไรแล้ว ดังนั้นวันนี้ข้าพเจ้าจึงพูดถึงปัญหาที่ ขอบอกทุกท่าน ต้องระวังเรื่องเหล่านี้ไว้

ยังมีอีกปัญหาหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ขอถือโอกาสพูดให้กับทุกท่าน พวกเราหลายคนบำเพ็ญได้ไม่เลวเลย ตนเองก็รู้ดีว่าบำเพ็ญได้ไม่เลว แต่ว่าบางครั้ง ในสมอง มักจะสะท้อนปัญหาบางอย่างออกมา ในความคิดสะท้อนสิ่งยึดติดของคนธรรมดาสามัญออกมา แสดงอารมณ์ต่างๆออกมา ผู้ฝึกหลายคนรู้สึกกังวลมาก - ที่แท้ฉันบำเพ็ญเป็นอย่างไรกันนะ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน หากท่านรู้ว่าท่านเป็นผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง ท่านก็กำลังกำหนดตัวเองตามมาตรฐานของการบำเพ็ญ เมื่อในความคิดของท่านเกิดสภาพการณ์ชนิดนี้ขึ้นมาจริงๆ ท่านอย่าไปกังวลกับมัน เพราะอะไรละ เพราะการบำเพ็ญในสังคมคนธรรมดาสามัญนั้น หากนำสิ่งที่ เป็นของคนธรรมดาสามัญกับกรรมทั้งหมดทิ้งไปอย่างที่ว่าแล้ว เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ท่านก็ไม่อาจอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญได้แม้แต่วันเดียว ความนึกคิดนานาชนิด ในความคิดของคนธรรมดาสามัญที่สะท้อนออกมานั้น ท่านจะทนไม่ได้ เพราะคำพูด การกระทำ ความคิดหนึ่งๆ ของคนธรรมดาสามัญนั้นล้วนมีจุดประสงค์ และจุดประสงค์ชนิดนี้มักจะเป็นไปเพื่อตัวเองทั้งสิ้น ดังนั้นท่านก็จะทนไม่ได้ เมื่อท่านไม่มีสิ่งเหล่านี้ ก็จะสามารถมองเห็นของๆ(ความคิด)คนอื่น แต่ครั้งที่ท่านสัมผัสกับคนธรรมดาสามัญ ท่านยอมทนไม่ได้แน่ ท่านก็จะรู้สึกว่คำพูด และการกระทำหนึ่งๆของคนนั้น ล้วนแต่มีการยึดติดที่รุนแรงมาก ท่านก็ไม่อาจบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญแล้ว ท่านก็จะอยู่ต่อไปไม่ไหวแล้ว การงานก็ทำไม่ไหวแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงค่อยๆทยอย ขจัดสิ่งพิวณนั้นของคนให้กับท่าน เรื่อยๆไปจนถึงเวลาที่จนจะหยวนหมั่นจึงค่อยขจัดทิ้งไปทั้งหมด

ดังนั้นสิ่งที่ยังไม่ได้ทิ้งไปทั้งหมดนี้ ที่จะสามารถดำรงชีพอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญจึงทำให้ท่านสามารถบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญได้ เมื่อท่านรับรู้ว่สิ่งเหล่านี้ของท่านเองไม่ดี ท่านก็ก้าวหน้าแล้ว ท่านสามารถผลักไสมันไป ก็คือท่านกำลังบำเพ็ญตนเอง แต่ว่ามีบางสิ่งไม่แน่ว่าท่านจะสามารถทิ้งมันไปได้ทั้งหมดในทันทีทันใด เพราะนั่นเป็นสิ่งที่จะทิ้งไปได้ช้ามากในท่ามกลางการบำเพ็ญ เรื่องเหล่านี้ทุกท่านต้องแยกให้ชัด ในวันนั้นที่หยวนหมั่น ย่อมจะสามารถทิ้งสิ่งเหล่านี้ไปได้ทั้งหมด

ยังมีอีก ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน การบำเพ็ญนั้น ยากลำบากมากจริงๆ เพราะพวกท่านบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ขณะละทิ้งยึดติดในท่ามกลางผลประโยชน์ กับ อารมณ์ความรู้สึกความผูกพัน(ฉิง) พวกท่านจึงจะเข้าใจซาบซึ้งได้ เหล่าศิษย์ใหม่เมื่อยังไม่ได้เข้าสู่สภาพการณ์นี้ ก็จะเข้าใจซาบซึ้งถึงแรงต้านมากมายอย่างนั้น เพราะคนนั้นมีกรรม และองค์ประกอบเหล่านี้ที่กรรมสร้างขึ้นมามีล้นกำลังขัดขวางคนบำเพ็ญ ซึ่งปรากฏออกมาเป็น ความยุ่งยากในการทำงาน การงานไม่เป็นดั่งใจ ความขัดแย้งระหว่างคนด้วยกัน หรือแสดงออกมาทางร่างกายที่ไม่สบาย ความยุ่งยากเหล่านี้ เมื่อมาถึงนั้นก็มักจะฉับพลันมาก แหลคมมาก บางครั้งพวกท่านรู้ว่าตนเองกำลังบำเพ็ญอยู่ แต่ดูเหมือนจะวาง

จิตดวงนั้นลงไปได้ยากมาก จุดนี้ข้าพเจ้าทราบดี แต่ว่าสุดท้ายในการบำเพ็ญของท่าน ท่านยังต้องก้าวข้ามไป ท่านสมควรใจ หรือ ไม่สมควรใจ ก็ต้องประสบกับเรื่องอย่างนี้แน่นอน ฝึกฝนท่านเรื่อยไป สุดท้ายยังคงต้องวางใจดวงนี้ลงไป

ยังมีอีกปัญหาหนึ่ง ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ผู้ที่ได้ฟังฝ่า ได้รับฝ่า อาจมีวาสนากันทั้งหมด ฝ่าที่ข้าพเจ้าบรรยายให้พวกท่านวันนี้สูงมากจริงๆ สิ่งที่เหลือไว้ให้กับพวกท่าน ก็สูงมาก พวกท่านบำเพ็ญได้เร็วมาก โดยเฉพาะคือผู้ที่มารับฝ่าในระยะหลังๆ มีความรู้สึกว่ามีผู้มาที่หลังนั้น จะแข่งหน้าไป ครั้งนี้ที่ข้าพเจ้าไปอเมริกามีความรู้สึกหนึ่ง ว่า มีคนจำนวนมากทั้ง คนจีนแผ่นดินใหญ่ คนไต้หวัน ชาวจีนโพ้นทะเล นักศึกษาต่างประเทศ ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาชั้นระดับสูง หรือ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ศิษย์ที่ทำงานค้นคว้าวิจัย คนเหล่านี้ทะลวงระดับชั้นได้เร็วมาก แน่แน่นอน ไม่ใช่พูดว่าความรู้ของพวกเขาสูงจริงดี แต่เป็นด้วยรากฐาน(เกินจิต) เพราะพวกเขาได้ฝ่าที่หลัง แต่หลังจากได้ฝ่าแล้ว ข้าพเจ้าพบว่าโดยทั่วไปไม่มีขั้นตอนการรับรู้อย่างค่อยเป็นค่อยไป ที่ผ่านมากคนจำนวนมากมีขั้นตอนการรับรู้ เลื่อนระดับสูงขึ้นอย่างช้าๆ แต่พวกเขาจำนวนมากไม่มีขั้นตอนแบบนี้ พอได้(ฝ่า)แล้วก็เอามำบำเพ็ญ ไม่เพียงแค่ว่าเข้าใจได้เร็ว ทันใดก็หลอมเข้าไปแล้ว นี่ไม่ใช่พูดว่าเป็นเหตุจากการที่คนมีความรู้ของคนธรรมดาสามัญ ที่จริงคือปัญหาเกินจิต แน่แน่นอน ผู้ที่ได้ฝ้านั้นก็มีองค์ประกอบของวาสนาอยู่ด้วย

ฝ่าที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดนั้นโดยพื้นฐานได้มอบให้กับพวกท่านทั้งหมดอย่างเป็นระบบจนถึงที่สุดแล้ว สิ่งที่ต้องถ่ายทอดก็ได้เหลือไว้ให้พวกท่านทั้งหมดแล้ว และสิ่งที่สูงที่สุดก็ได้บรรยายไว้สูงมากแล้ว ดังนั้นหากข้าพเจ้าบรรยายซ้ำอีก บรรยายกลับไปกลับมา ก็จะเกิดผลการรบกวนได้ เนื่องจากการบรรยายของข้าพเจ้าไม่อาจบรรยายให้เหมือนกันโดยไม่ผิดเพี้ยนแม้ตัวอักษรเดียว ดังนั้นสิ่งที่เหลือเอาไว้จึงอาจจะรบกวนฝ่าส่วนนี้ที่กำหนดไว้แน่นอนให้พวกท่าน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่อาจไปบรรยายฝ่าอย่างเป็นระบบได้อีก หากไม่เกิดสถานการณ์พิเศษ สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดต่อไปในภายหลังนั้น ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับปัญหาจำนวนหนึ่งที่สังคมมนุษย์เผชิญอยู่ และ เรื่องของอนาคต นี่ล้วนเป็นเรื่องของคนแล้ว สิ่งที่เป็นของการบำเพ็ญในยุคนี้ ได้มอบให้ อย่างสมบูรณ์ทั้งหมดโดยพื้นฐานแล้ว จนถึงที่สุด “จ้วนฝ่าหลุน” ได้เขียนไว้สูงอย่างยิ่งเหลือเกินแล้ว ฉะนั้นที่ผ่านมาในช่วงหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ได้พูดไปหลายอย่าง ซึ่งจะจัดทำออกมาเป็น หนังสือต่อไป แต่ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน สิ่งที่จะสามารถทำให้ท่านบำเพ็ญได้อย่างแท้จริงก็คือ “จ้วนฝ่าหลุน” และไม่ว่าจะออกหนังสืออื่นมาอีกสักเท่าไร ก็ล้วนแต่เป็นส่วนเสริมของ “จ้วนฝ่าหลุน” ทั้งสิ้น ดังนั้นการบำเพ็ญของท่านจะต้องยึดถือ “จ้วนฝ่าหลุน” เล่มนี้ไปบำเพ็ญเป็นหลัก

ผู้ฝึกเราขาดรูปธรรมของแนวคิดพระพุทธรูปมาก ความรับรู้ต่อพระพุทธรูป เนื่องจากหลายปีมานี้ ข้าพเจ้าเพียงแต่บรรยายฝ่า จึงพูดน้อยมาก ถึงสภาพการณ์ในเขตแดนที่ต่างกันของพระพุทธรูป และสภาพการณ์ของจักรวาล กับ พระพุทธรูป เต้า เทพ ที่ไม่ได้พูดเพราะฝ่าที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดนี้ใหญ่มาก จึงไม่อาจแทรกสิ่งที่เป็นรูปธรรมใดๆเข้าไป ล้วนแต่ไม่คู่ควรที่จะแทรกเข้าไป ดังนั้นผู้ฝึกจำนวนมาก จึงขาดความเข้าใจด้านนี้ มีความเข้าใจน้อยมากในพระพุทธรูปกับสรรพชีวิต ที่ต่างระดับชั้นกันทั้งบนและล่าง พระพุทธรูปเอ๋ย พระโพธิสัตว์เอ๋ย หรือเขตแดนของพระพุทธรูป โลกของพระพุทธรูป เข้าใจด้านนี้กัน น้อยมาก ที่จริงหากนำรูปธรรมของการดำเนินชีวิตของพระพุทธรูปออกมาบรรยาย พวกท่านก็จะใช้ความคิดของคนไปเข้าใจ นั่นเป็นการไม่เคารพพระพุทธรูป ในอนาคตในการบำเพ็ญ พวกท่านผู้ฝึกหลายคนจะมองเห็นได้ ตัวพวกท่านเองก็จะเติมเต็มในส่วนนี้

จักรวาลนี้สลับซับซ้อนอย่างยิ่ง และเป็นระดับความสลับซับซ้อน ที่พระพุทธรูป เต้า เทพ ในวันนี้ ล้วนแต่จะอุทานออกมาด้วยความตกตะลึง ไม่เพียงแต่คน จักรวาลส่วนนี้ทั้งหมดที่คนรับรู้มันเพียงอยู่ในระดับชั้นหนึ่งเท่านั้น แต่ก่อนข้าพเจ้าเคยพูดแล้วว่า ผิวนอกของสสารทั้งหมดที่คนสามารถรับรู้ได้อณูภาคที่ใหญ่ที่สุดที่สามารถเห็นได้คือ ดวงดาว ทางช้างเผือก ส่วนอนุภาคที่เล็กที่สุดที่รู้ได้โดยใช้เครื่องมือมันยังมี โมเลกุล อะตอม นิวเคลียสอะตอม โปรตอน อิเล็กตรอน ควาร์ก นิวทริโน เล็กลงไปอีกก็ไม่ว่างแล้ว แต่สสารต้นกำเนิดที่ห่างไกลจากคน ห่างไกลจากต้นกำเนิดของสสารที่ประกอบขึ้นเป็นชีวิต นั้นต่างกันไกลไม่รู้สักเท่าไร นับไม่ถ้วนร้อยล้านเท่า ร้อยล้านนับไม่ถ้วนๆก็ยังไม่ถึงที่สุด สสารก็เล็กถึงระดับนั้น แต่สสารยิ่งเล็ก พื้นที่(ครอบคลุม)ยิ่งกว้างใหญ่ ท่านไม่อาจมองเพียงอนุภาคเดียวโดดๆ อนุภาคหนึ่งของมัน เป็นเพียงจุดหนึ่งของพื้นที่นั้น แต่มันกลับเป็นร่างรวมทั้งหมดร่างหนึ่ง เช่นนั้นอนุภาคของสสารยิ่งเล็ก ระนาบนั้นของร่างรวมทั้งหมดของมันอาจจะใหญ่มาก: อนุภาคที่ประกอบขึ้นเป็นสสารยิ่งมีขนาดใหญ่ เช่นนั้นระนาบของระดับชั้นนั้นไม่แน่ว่าจะใหญ่ มนุษย์เพียงรับรู้ถึงมิตินี้ที่ประกอบขึ้นมาจากโมเลกุล ยังอยู่ในกรอบ ทั้งยังใช้ความหมายที่ตายตัวของวิทยาศาสตร์แบบการพิสูจน์ยืนยัน จำกัดตนเองไว้อีกด้วย ทะลวงออกไปไม่ได้ อย่างเช่นท่านบอกว่า อากาศ น้ำ โลหะ ไม้ รวมทั้งร่างกายคน มิติทั้งหมดที่ท่านดำรงชีพอยู่ล้วนเป็นสิ่งที่ประกอบขึ้นมาจากโมเลกุล ท่านจึงเหมือนกับดำรงชีพอยู่ในมหาสมุทรของเขตแดนโมเลกุลนี้ เหมือนกับอยู่ในภาพวาดสามมิติที่ประกอบขึ้นจากโมเลกุล ยานอวกาศบินได้สูงเพียงไร ก็ออกไปไม่พ้น มิติของโมเลกุลนี้ คอมพิวเตอร์จะก้าวหน้าเพียงไรก็เปรียบไม่ได้กับสมองคน แน่นอนสังคมนมนุษย์ก็ใช้ว่าจะทะลวงออกไปไม่ได้เลย แม้แต่น้อย คนรับรู้ได้แล้วถึง โมเลกุล อะตอม ควาร์ก และนิวทริโน แต่ที่ที่วิทยาศาสตร์มองเห็นได้นั้นเป็นเพียงจุดหนึ่งของอนุภาคที่ดำรงอยู่ ไม่เห็นระนาบทั้งหมดที่คงอยู่ของอนุภาค(ระดับขนาด)

ต่างๆ หากมองเห็นระนาบนั้นได้แล้ว เช่นนั้นคนก็จะเห็นทัศนียภาพที่คงอยู่อย่างแท้จริงของ อิกมิติจักรวาล และอะตอมนั้นไม่ใช่เพียงอนุภาคหนึ่งที่คนมองเห็นได้ รวมทั้งอนุภาคอื่นโดยตัวมัน หากสามารถนำมันมาขยายใหญ่ดู ขยายให้ใหญ่เท่ากับดวงดาวเล็กๆดวงหนึ่ง ก็จะสามารถมองเห็น วัตถุที่ประกอบขึ้นมาจากสสารอะตอม ชีวิต สสาร น้ำ พืช รูปแบบของสสารทั้งหมดที่ดำรงอยู่เหล่านั้นที่ประกอบขึ้นมาจากอะตอม จุดนี้มีมนุษย์ไม่สามารถทะลวงไปได้

ที่จริงคนดำรงชีพอยู่ระหว่างสองอนุภาค อนุภาคที่ประกอบขึ้นเป็นสิ่งที่ต่างๆทั้งหมดคือ โมเลกุลอนุภาคที่ใหญ่ที่สุดที่ตาเรามองเห็นนั่นก็คือดวงดาว มีชีวิตอยู่ระหว่างอนุภาคโมเลกุล กับดวงดาวแน่นอน วันนี้ถ้าข้าพเจ้าไม่พูด วงการวิทยาศาสตร์ก็รับรู้ไม่ได้ มนุษย์ก็คิดไม่ถึงว่าดวงดาวก็เป็นอนุภาคหนึ่ง และดวงดาวนับไม่ถ้วนก็ประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้น นั่นก็คือทางช้างเผือกหนึ่งๆ และระบบดวงดาวก็ประกอบขึ้นเป็นขอบเขตของจักรวาลที่ใหญ่ยิ่งขึ้น ซึ่งนั่นยังไม่ใช่อนุภาคที่ใหญ่ที่สุดแน่นอนแนวคิดที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้อาจจะผลึกความคิดของท่านขึ้นไปสูงมากในชั่วครู่เดียว หากร่างกายของท่านใหญ่เท่าร่างกายที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคชั้นดวงดาวนั้น ลองหันกลับมามองดูโลกเหมือนกับโมเลกุลหรือไม่ละ หากใช้ความรู้เรื่องสสารของคนในการมอง ที่แท้ดวงดาวเป็นอนุภาคชั้นหนึ่งจริงๆ นี่ก็หลุดจากระดับมหภาค

คนมักพูดว่าขึ้นไปบนฟ้า ที่ไหนคือ ฟ้า ในจักรวาลนี้ ก็ไม่มีแนวคิดเรื่อง บน-ล่าง ซ้าย-ขวาก่อน-หลัง ที่แท้จริง ขึ้นบนอาจเป็นข้างบน ลงล่างเป็นข้างบนใหม่ละ จักรวาลนี้ เป็นสิ่งที่กลม โลกเกือบจะอยู่ตรงตำแหน่งศูนย์กลาง ด้านซ้ายคือบน ด้านขวาก็คือบน ด้านล่างคือบน บนยอดก็คือบนด้วย ฉะนั้นนี่ก็จะพูดความลับสวรรค์ออกมา เมื่อครูข้าพเจ้าพูดแล้วว่า อนุภาคยิ่งเล็ก ระดับชั้นระนาบของมันกลับยิ่งใหญ่ ที่จริงเมื่อชีวิตหนึ่งสามารถย้อนกลับไปสู่ระดับจุลภาคยิ่งขึ้น ก็จะยิ่งอยู่ในที่ๆใหญ่ยิ่งขึ้นและสูงยิ่งขึ้นแล้ว ก็จะอยู่บนฟ้าแล้ว เนื่องจากอนุภาคยิ่งเล็ก ระดับชั้นของมันยิ่งสูง นี่เป็นการรับรู้ของแนวคิดที่ใหญ่มาก เมื่อครูที่ข้าพเจ้าบรรยายวิธีการรับรู้เกี่ยวกับจักรวาลนั้น ก็เพียงแต่บรรยายให้กับทุกท่านเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เป็นวิธีหนึ่งในการรับรู้เรื่องมิติ ยังมีที่ซับซ้อนกว่าอีกแน่นอน ที่มากยิ่งขึ้นไปกว่านี้ หลังจากพวกท่านเปิดการรู้แจ้ง (ไคอู๋) ในอนาคต ก็ไปรับรู้เองได้

ไม่อาจเหลือสิ่งที่เป็นรูปธรรมของสวรรค์ให้กับคนมากเกินไป ที่จริงหากวิทยาศาสตร์แบบการพิสูจน์ยืนยันของมนุษย์ พัฒนาไปสูงมาก หรือ ไปเหนือเขตแดนของมนุษย์ เช่นนั้นยิ่งจะเป็นอันตรายต่อมนุษย์มากยิ่งขึ้น เพราะคนไม่อาจบรรลุถึงเขตแดนของพระพุทธรูปอย่างเด็ดขาด โดยผ่านวิธีการทางเทคโนโลยี นี่ก็สิ่งที่อนุญาตให้ไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะคนมีอารมณ์ทั้งเจ็ด กามคุณทั้งหก และจิต

ยึดติดนานาชนิด จิตชิงดีชิงเด่นเอย จิตอิจฉาริษยาเอย ตัณหากามารมณฺ์เอย สิ่งเหล่านี้ถ้าเข้าไปบนสวรรค์ จะไหวหรือ นั่นก็จะเกิดการต่อสู้กับ พระพุทธ พระโพธิสัตว์ ขึ้นมาแล้ว กลายเป็นสงครามจักรวาลออกมาจริงๆแล้ว ตลอดช่วงกาลนานนั้นยอมไม่อาจปล่อยให้คน ทำให้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีบรรลุถึงเขตแดนของพระพุทธ โดยมีจิตของคนธรรมดาสามัญอยู่ ดังนั้นวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของมนุษย์ จึงเพียงแค่พัฒนาไปตามที่ฟาลีจิตเท่านั้น หากมันพัฒนาไปสูงมาก เช่นนั้นวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีโดยตัวมันเอง กับ คนก็จะเผชิญกับอันตรายจากการถูกทำลาย นี่คือภาพที่ข้าพเจ้ามองเห็น

ต่อจากนี้ ข้าพเจ้าขอกลับมาพูดถึงเรื่องมิตินี้อีกครั้ง รูปลักษณะของมิตินี้ที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ คือวิธีการหนึ่งในการรับรู้อย่างคร่าวๆ ในปีนั้นองค์ศากยมุนีก็เคยตรัสเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องจักรวาลในขอบเขตที่แน่นอนหนึ่ง อย่างเช่นพระองค์ตรัสถึงสภาพการณ์รูปธรรมในขอบเขตที่แน่นอนอันหนึ่งของคนกับภายในตรีภูมิ และภายนอกตรีภูมิ เช่นที่พูดถึงเขาพระสุเมรุ ก็ได้ตรัสถึงรูปแบบการคงอยู่ของเขาพระสุเมรุ ทั้งสี่ด้านของเขาพระสุเมรุมีทวีปใหญ่สี่ทวีป มีสวรรค์ใหญ่อยู่สองชั้น ที่จริงคำพูดขององค์ศากยมุนี เมื่อถ่ายทอดมาถึงประเทศจีน การแปลเป็นภาษาจีน หรือในระหว่างขั้นตอนการสืบทอดในประเทศอินเดีย ก็ล้วนแต่มีความคลาดเคลื่อนผิดพลาด สวรรค์ใหญ่สองชั้นของเขาพระสุเมรุนี้ที่องค์ศากยมุนีตรัสนั้น ที่แท้ไม่ใช่สวรรค์ใหญ่สองชั้น แต่เป็นแนวคิดของสองจักรวาล เป็นความรู้เข้าใจเกี่ยวกับจักรวาลน้อย และ จักรวาลชั้นที่สอง

จักรวาลชั้นที่สอง จะรับรู้เข้าใจกันอย่างไรละ จักรวาลนี้ที่มนุษย์รับรู้ ประกอบขึ้นจากบรรดาทางช้างเผือกมากมาย นี่เป็นการบรรยายจากโครงสร้างของมิติขั้นนี้ที่คนสามารถรับรู้ได้ นี่ก็คือจักรวาลที่พวกเราพูดถึงกันบ่อยๆ ก็คือจักรวาลนี้ ช่วงนี้รันดร พวกเราไม่อาจมองเห็นขอบของมัน ฉะนั้นจักรวาลนี้มันจึงไม่ใช่จักรวาลหนึ่งเดียวในร่างนภา(เทียนถี้) และไม่ใช่อนุภาคชั้นที่ใหญ่ที่สุดในร่างนภาอันยิ่งใหญ่มหึมา ยังมีจักรวาลที่ใหญ่อย่างนี้จำนวนมากมาย ประกอบกันเป็นขอบเขตที่ใหญ่ยิ่งขึ้นของจักรวาล และก็มีขอบชั้นนอก(เปลือกนอก) ซึ่งมันก็ประกอบกันเป็นอนุภาคชั้นที่ใหญ่ยิ่งขึ้นชั้นหนึ่งเท่านั้นเอง จักรวาลนี้ช่างกว้างใหญ่เหลือเกิน กล่าวสำหรับคนแล้วคือ รู้สึกว่าไม่อาจจินตนาการได้ แต่กล่าวสำหรับเทพนั้นเป็นเพียงอนุภาคชั้นหนึ่งของส่วนเล็กๆเท่านั้น แต่กล่าวสำหรับพระพุทธที่ใหญ่ยิ่งขึ้นไปนั้น มันเล็กเสียจนไม่อาจนับเป็นอะไรได้จริงๆ วิธีคิด วิธีพิจารณาพรรณาคติในเขตแดนที่ต่างกัน ล้วนจะเกิดการเปลี่ยนแปลง

เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้พูดถึง เขาพระสุเมรุนี้ที่องค์ศากยมุนีได้ทรงประจักษ์แจ้ง มันอยู่ทางด้านทิศเหนือของระบบสุริยะจักรวาล กับทางข้างเผือกนี้ที่มนุษย์เราอาศัยอยู่ อย่างนั้น “ทิศเหนือ” แนวคิดนี้ยังพูดได้ไม่ถนัดนัก เพราะในจักรวาลนี้มันไม่มีแนวคิดอย่างนี้ โลกยังคงหมุนอยู่ กล่าวตามคำพูดขององค์ศากยมุนีละกัน เราจึงพูดกันอย่างนี้ ทุกท่านคงเข้าใจได้ง่ายต่อแนวคิดนี้ มิฉะนั้นแล้ว ข้าพเจ้าอยู่ตรงนี้พูดอย่างนี้ ฟรุ้งนี้มันก็จะหมุนพลิกไปถึงที่นั่นแล้ว จึงพูดว่าอยู่ด้านทิศเหนือตามคำพูดขององค์ศากยมุนี พวกเราจึงพูดว่ามันอยู่ด้านทิศเหนือ เขาพระสุเมรุนี้มีความสูงเท่าไรละ เขาพระสุเมรุสูงทะลุทางข้างเผือก สูงกว่าขอบเขตของจักรวาลนี้ที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ ระบบดวงดาวมากมาย มหาศาลประกอบกันเป็นขอบเขตนี้ ทุกท่านคิดดู ระบบดวงดาวมากมายมหาศาลนับไม่ถ้วนนั้น มีความใหญ่โตมหึมาเท่าไรกัน ระหว่างระบบดวงดาว กับ ระบบดวงดาวนั้น ยังมีระยะห่างที่แน่นอนหนึ่ง เขาพระสุเมรุสูงยิ่งกว่าจักรวาลนี้ อยู่ ณ ตำแหน่งศูนย์กลางของจักรวาลชั้นที่สอง จึงเป็นภูเขาที่สูงใหญ่อย่างนี้ ที่จริงเขาพระสุเมรุเป็นภูเขาใหญ่ที่มีภูเขาสามลูกเชื่อมต่อกัน และสิ่งที่สอดคล้องกับเขาพระสุเมรุนี้คือ พระอมิตพุทธ พระโพธิสัตว์กวนอิน พระโพธิสัตว์ต้าซือจื่อ พระอมิตพุทธเป็นองค์ที่ใหญ่ที่สุดในเขตแดนนี้

สิ่งที่องค์ศากยมุนีทรงประจักษ์แจ้งนั้นห่างไกลกลับกับการรับรู้ของผู้คนที่ต่อพระองค์ องค์ศากยมุนีพุทธะตรัสถึงเรื่องราวมากมายของสวรรค์ เรื่องราวในชาติก่อนของพระองค์ แต่ไม่ได้ตรัสถึงภูมิหลังที่แท้จริงของพระองค์เองออกมาทั้งหมด โดยเฉพาะคือ เรื่องราวหลังจากพระนิพพาน ก็ยังไม่มีคนรู้

ทุกท่านทราบว่า พระพุทธแต่ละองค์ล้วนมีโลกหนึ่งของตนเอง พระอมิตตพุทธ มีโลกสุขาวดี หลิวหลิวชื่อเจี่ยคือโลกที่พระโอสถพุทธะก่อตั้งขึ้น ยังมีโลกเหลียนฮวาเอย เหมยห่าวชื่อเจี่ยเอย พระเยซู ปฐมเทพเจ้า ก็ล้วนมีโลกของพวกเขาเอง ในขอบเขตของทางข้างเผือกทั้งหมดที่มนุษย์อาศัยอยู่ มีโลกสวรรค์ที่สอดคล้องกันแบบนี้อยู่ร้อยกว่าแห่ง พระพุทธก็มีมากมาย พระพุทธที่บรรลุถึงเขตแดนของพระยูไลนั้น องค์ศากยมุนีตรัสว่ามีมากดั่งเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา พระยูไลแต่ละองค์ต่างดูแลสวรรค์หนึ่งแห่ง ท่านคิดว่าจักรวาลนี้มีความกว้างใหญ่เพียงไร ฉะนั้นเมื่อองค์ศากยมุนีทรงลงมาจากระดับชั้นสุดท้ายนั้น คือ จักรวาลชั้นที่หก ตัวเลขนี้ช่างใหญ่เหลือเกิน จักรวาลชั้นที่หกนะ ซึ่งไม่ใช่สวรรค์ชั้นที่หก พระองค์มีโลกหนึ่งอยู่ที่นั่น เรียกว่า ต้าฝานชื่อเจี่ย ต่อมาองค์ศากยมุนีพุทธะมาถึงสังคมคนธรรมดาสามัญ มาช่วยเหลือคน หลังจากพระองค์ทรงเปิดการรู้แจ้ง(ไคอู้) ก็ถ่ายทอดหลักธรรมอยู่ 49 ปี พระองค์มิได้ทรงกลับไป เนื่องจากองค์ศากยมุนี เพียงอาศัยกำลัง(ความสามารถ), อาศัย

ระดับชั้นที่สูงอย่างนี้ที่พระองค์เสด็จมา ก็ได้แต่ช่วยเหลือจิตรอง และไม่อาจทำให้ผู้บำเพ็ญฯ ไปได้สูงในชาติเดียว

ทุกท่านทราบกันหมดแล้วว่า พระพุทธเหล่านั้นมีโลกของตนเอง ใครเคยได้ยินว่าองค์ศากยมุนีพุทธะมีโลกของตนเองบ้าง ไม่มีใครพูด กล่าวกันว่าองค์ศากยมุนีพุทธะมีชัวผอชื่อเจี๋ย ชัวผอชื่อเจี๋ยอยู่ที่ไหน ก็คือตริภูมิ ก็คือตริภูมินี้ รวมทั้งคน โลกนั้นของพระพุทธนั้นจะเป็นโลกของคนใดอย่างไรกัน ละ ใครก็ไม่เคยคิดถึงปัญหานี้ ที่แท้องค์ศากยมุนีพุทธะนั้นในเวลาปกติ พระองค์จะอยู่ที่สวรรค์ต้าฝาน(ต้าฝานเทียน)ตลอด เพราะพระองค์มาจากโลกต้าฝาน พระองค์จึงตั้งชื่อสวรรค์ชั้นนั้นว่าต้าฝานเทียน ต้าฝานเทียนเป็นสวรรค์ที่สูงที่สุดแห่งโลกที่ปราศจากกิเลส และต้าฝานเทียนก็อยู่ในตริภูมิ เหตุใดพระองค์อยู่ที่นี้ ไม่ไปไหนละ ก่อนการถ่ายทอดต้าฝ่า พระองค์ยังคงเฝ้าดูแลลูกศิษย์ที่ศรัทธาพระองค์อยู่ 2,500 กว่าปีมา ที่แท้คือพระองค์รอคอยการถ่ายทอดต้าฝ่า เช่นนั้นองค์ศากยมุนีพุทธะนั้นเนื่องจากระดับชั้นสุดท้ายที่พระองค์มาคือต้าฝานชื่อเจี๋ย แต่พระองค์ไม่อาจรั้งอยู่ที่นั่นได้ เนื่องจากพระองค์ได้ทรงวางรากฐานทางวัฒนธรรมสำหรับการถ่ายทอดต้าฝ่าในโลกนี้ และได้ทนทุกข์มากมายในโลก หลังจากหล่อหลอมเข้ากับต้าฝ่าพระองค์ก็จะทรงกลับไปยังเขตแดนที่สูงยิ่งขึ้น นี่ก็คือสภาพการณ์ที่แท้จริงขององค์ศากยมุนีที่ข้าพเจ้าบรรยายให้ทุกท่าน

มีคนมากมายถามข้าพเจ้ามาตลอดว่า “ อาจารย์ ท่านคือใคร ” พูดถึงเรื่องของข้าพเจ้าขึ้นมาจะช่างยาวนานอย่างยิ่งเหลือเกินแล้ว ข้าพเจ้าก้าวผ่านลงมาจากจักรวาลแต่ละชั้นๆของร่างนภาที่ต่างกัน กลับชาติเกิดอยู่ในแต่ละชั้นๆ ในโลกเดียวกันก็มีตัวข้าพเจ้ามากมาย สลับซับซ้อนจนไม่มีจุดตั้งต้นที่จะพูดได้ ข้าพเจ้าสามารถบอกทุกท่านอย่างคร่าวๆที่สุด ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้านั้นอยู่นอกร่างนภาทั้งหมดของจักรวาล แต่เหล่าเทพ พระพุทธ กับ สรรพชีวิตล้วนอยู่ในนั้น

ในจักรวาลมีปัญหา การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมไป นี่คือกฎ ที่ดำรงอยู่ของจักรวาล อายุของจักรวาลนั้นยาวนานเหลือเกิน ในขั้นตอนนี้ของจักรวาล พระพุทธ เต่า เทพ ที่เกิดขึ้นในยุคแรกมีอายุยาวนานเหลือเกินแล้ว มีชีวิตอยู่จนล้วนแต่รู้สึกคล้ายมีความรู้สึกเบื่อนิดหน่อยแล้ว เวลาช่างยาวนานเหลือเกินแล้ว สามารถทำให้เหล่าเทพล้มประวัติศาสตร์ไป พวกเขาล้มกระทั่งเรื่องราวแต่เก่าก่อนของพวกเขา ระดับชั้นยิ่งสูงเวลาของเขาก็ยิ่งยาวนาน ขอบเขต และพื้นที่ของพวกเขาก็ยิ่งกว้างใหญ่ แนวคิดเกี่ยวกับ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมไป ในเขตแดนที่สูงขึ้นไปนั้น ยาวนานมากๆ กระทั่งในฐานะชีวิตหนึ่งท่านไม่จำเป็นต้องไปพิจารณาเลยจริงๆ ก็ยาวนานอย่างนี้ เช่นนั้น ในเวลาทั้งหมด กับ (สำหรับ)เจ้าแห่งพุทธะที่อยู่นอกขอบเขตของจักรวาล ถือว่าสรรพชีวิตคือ คุณค่าความหมายของการ

ดำรงอยู่ของจักรวาล เนื่องด้วยในจักรวาลเคยเกิด มหันตพิบัติภัยของระดับชั้นที่ต่างกัน มากมายหลายครั้ง นอกเหนือจากเขตแดนที่สูงที่สุดแล้ว ไม่มีชีวิตใครรู้ว่าสภาพดั้งเดิมที่สุดของจักรวาลนั้นเป็นอย่างไร หลังจากการผลัดยุค เปลี่ยนใหม่ สิ่งทั้งปวงในอดีตก็ไม่คงอยู่อีกแล้ว แต่ว่าจะรักษาสรรพชีวิตภายในจักรวาลไว้ต่อไป ปัญหานี้เมื่อจะจัดการก็ยากมาก

เมื่อจักรวาลเริ่มเกิดขึ้น มีเทพจำนวนมากมายมองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นของจักรวาลในช่วงมหันตภัยสุดท้ายแล้ว เทพเหล่านั้นล้วนกังวลอย่างยิ่ง ก็จะช่วยตัวเอง แต่ว่า หากพวกเขาไม่เพียบพร้อมด้วยธรรมานุภาพที่สูงอย่างนั้น ก็หมุนเรื่องนี้กลับไม่ไหว และจะกลับไปไม่ได้ ทุกๆ ระดับชั้นล้วนแต่คิดจะทำเรื่องนี้ ในประวัติศาสตร์จึงมีเทพมากัน มากมาย

แต่ในจักรวาลที่ผ่านมามีหลักธรรมหนึ่งดำรงอยู่ ก็คือ ระดับชั้นนี้ไม่รู้ว่าระดับชั้นที่สูงกว่ามีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่ ระดับชั้นที่สูงยิ่งขึ้นก็ไม่รู้ว่าระดับชั้นที่สูงยิ่งกว่ามีสิ่งมีชีวิตอยู่หรือไม่ เทพในแต่ละชั้นรู้แต่เพียงว่าตนเองนั้นสูงที่สุด ดังนั้นพระเยซูของทางตะวันตกจึงพูดว่าบิดาของพระองค์—พระยะโฮวา คือพระเป็นเจ้า พระยะโฮวา คือ พระเจ้าที่สร้างคนชนชาติยิว คือผู้ที่สร้างคนชนชาติยิว จึงพูดกันว่าเขาเป็นสิ่งที่สูงที่สุดของชาวยิวผิวขาวกับชีวิตอื่นในระดับชั้นที่ต่างกัน แต่ว่า ระบบอื่นยังมีพระเจ้าที่สร้างคนชนชาติอื่น และสูงยิ่งขึ้นไปยังมีเทพกับสรรพชีวิต สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เทพชั้นต่ำกับคนไม่รู้เทพก็รู้เพียงหลักพุทธธรรมในระดับชั้นนี้ของตน เมื่อพวกเขาได้เห็นผลลัพท์สุดท้าย เหล่าเทพล้วนจะคิดวิธีการแก้ไขผลลัพท์ที่น่ากลัว ในช่วงสุดท้ายของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมไป ดับสูญ เทพประเภทนี้มากมายจึงลงมาสู่โลกกันอย่างเกรียวกราว เทพบางองค์ มาทบทวน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ของจักรวาลชั้นนั้นของเขา จากนั้นคิดจะมีธรรมานุภาพยิ่งใหญ่เช่นนี้ ดำเนินการลุล่วงในเรื่องการได้รับการช่วยเหลือ แต่พวกเขาล้วนเผชิญกับปัญหาอย่างเดียวกัน พวกเขาล้วนไม่ใช่สูงที่สุด และหากเขตแดนชั้นสูงยิ่งขึ้นก็เกิดปัญหาแล้ว เขตแดนเดิมทั้งหมดที่พวกเขาอยู่ก็จะตกอยู่ในมหันตภัยแล้ว ฉะนั้นเหล่าเทพที่ลงมา ก็จะไม่พียงงและถูกทำลาย ดังนั้นเหล่าเทพที่ลงมา ล้วนแก้ไขจุดจบนี้ไม่ได้ และก็กลับไปไม่ได้แล้ว ทั้งหมดล้วนกำลังเกิดขึ้นอย่างนี้โดยแท้จริง ในการช่วยเหลือ ก็กับการเจ็้งฝ่าขึ้นไปข้างบน ข้าพเจ้าได้ส่งพวกที่มากันอย่างนี้กลับขึ้นไปแล้ว หลังจากที่กลืนกลายเข้ากับฝ่า

ทุกท่านล้วนทราบว่า ปัญหานี้ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นสูงมากจริงๆแล้ว องค์ศากยมุนีเคยตรัสไว้ประโยคหนึ่งว่า ในอนาคตก็ปี ๆ หลังจากนั้น ณ เวลานั้น พระศรีอริยเมตไตรย์พุทธะ(หมีเล่อฝอ)จะมา ข้าพเจ้าก็มาในช่วงเวลาที่ว่านี้ แต่ข้าพเจ้าไม่ใช่ระดับชั้นนี้ของพระศรีอริยเมตไตรย์พุทธะ

ข้าพเจ้ายังจะพูดความลับหนึ่งของสวรรค์ ที่สูงมากให้แก่ทุกท่าน เรื่องนี้ที่ผ่านมาข้าพเจ้าเคยพูดแล้ว พระพุทธบนสวรรค์ อย่างเช่นที่พวกท่านทราบกันหมด คือ พระยูไล พระโพธิสัตว์ ที่จริงล้วนไม่ใช่มีแค่หนึ่งองค์ ประมาณอยู่ในช่วงสิบปี หรือไม่เกินสิบปี ต้องเปลี่ยนหนึ่งองค์ พระอมิตตพุทธในปัจจุบันก็ไม่ใช่องค์แรกสุดนั้นแล้ว พระโพธิสัตว์กวนอินก็ไม่ใช่องค์แรกสุดนั้นแล้ว เพราะอะไรละ เพราะตรีภูมิของมนุษย์นั้นสลับซับซ้อนเหลือเกิน พวกเขาก็ใกล้กับตรีภูมิมามาก สิ่งที่ไม่ดีข้างล่างสามารถรบกวนถึงพวกเขาได้ เพราะพระพุทธ พระโพธิสัตว์ นั้นช่วยเหลือคน คนก็ยังสามารถรบกวนถึงพระพุทธ พระโพธิสัตว์ หากพวกเขาต้องช่วยเหลือเป็นเวลายาวนาน พวกเขาก็จะตกลงมาได้ ดังนั้นมีคตินี้ของพวกเราประมาณสิบปี พวกเขาก็ต้องเปลี่ยนองค์หนึ่ง แต่ว่าเวลาในโลกที่มีอยู่ ได้ผ่านไปนานมากแล้ว รูปธรรมมิติของเวลาในมิติที่ใหญ่ยิ่งขึ้นกลับเร็วมาก ในสิบปี มีหลายมิติก็ผ่านไปแล้วเป็นเวลานับหมื่นปีขึ้นไป ดังนั้นในสภาพการณ์เช่นนี้ พระพุทธ พระโพธิสัตว์ จึงไม่สามารถอยู่นานต่อไปอีก บนสวรรค์มีข้อกำหนดประการหนึ่ง ในระดับชั้นที่แน่นอนหนึ่ง ไม่ว่าจะเทพอะไร เมื่อถึงเวลาหนึ่งที่แน่นอนล้วนต้องเปลี่ยน จุดประสงค์คือ เพื่อรักษาพวกเขาไว้ ไม่ให้พวกเขาตกลงมา

ในอดีตหลายสิ่งที่บันทึกไว้ในโลกมนุษย์ ก็มีการบันทึกอย่างนี้ เพียงแต่คนไม่รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร ทุกท่านล้วนทราบว่าพระโพธิสัตว์กวนอินใช้ไหม ในประวัติศาสตร์ก็มีการบันทึกที่ต่างกัน อย่างเช่นบ้างเรียกว่า พระโพธิสัตว์กวนอินแห่งทะเลใต้ พระธิดาของ เมี่ยว จวง อ๋อง(สมัยราชวงศ์ถัง) บำเพ็ญสำเร็จเป็นพระโพธิสัตว์ ยังมีกุมารม้าคู่ของอินเคียวบำเพ็ญสำเร็จเป็น พระโพธิสัตว์กวนซื่ออิน เป็นต้น ล้วนเป็นเรื่องจริง เพียงแต่ว่าไม่ใช่ชีวิตเดียวกัน “พระโพธิสัตว์กวนอิน” คือรูปลักษณะแต่เดิมของผู้รู้แจ้งที่ สง่างามน่าเกรงขาม โดดเด่นงดงาม เปี่ยมด้วยมหาเมตตา และสมณนามของความเมตตาที่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่ทุกครั้ง เมื่อมีพระโพธิสัตว์กวนอินบำเพ็ญขึ้นมาองค์หนึ่ง พระองค์ก็จะเริ่มเลือกคนหนึ่งจากในโลกที่จะเป็นผู้รับช่วงต่อจากตนในอนาคตขึ้นมา ช่วยคนนี้ให้บำเพ็ญมีความเมตตาเหมือนกันกับพระองค์เองทุกประการ และมีระดับชั้นสูงอย่างเดียวกันนั้น และมีธรรมานุภาพมากอย่างเดียวกันนั้น และสามารถทนทุกข์ได้มากอย่างเดียวกันนั้น สามารถมีพละานุภาพยิ่งใหญ่อย่างเดียวกันนั้น เมื่อคนนั้นหยวนหมั่น พระองค์ก็ช่วยเหลือเธอขึ้นมาแทนที่พระองค์ พระพุทธ เต้า เทพแต่ละองค์ ล้วนเป็นอย่างนี้ ในอดีตนี้เป็นความลับอย่างยิ่งประการหนึ่งของสวรรค์ วันนี้ได้พูดให้พวกท่านแล้ว

เพราะอะไรข้าพเจ้าจึงพูดออกมาให้กับพวกท่านละ เพราะข้าพเจ้าจะพูดถึงปัญหาหนึ่ง ตั้งแต่เมื่อองค์ศากยมุนี ตรัสถึงสมณนามของพระศรีอริยเมตไตรย์พุทธะแล้ว สองพันกว่าปีมา พระศรีอริยเมตไตรย์พุทธะนี้ ก็ไม่รู้ว่าเปลี่ยนไปกี่องค์แล้ว ! พระภิกษุปู่ได้(พระสังขจาย) เป็นคนหนึ่งในนั้น นี่ก็คือเหตุที่ว่าทำไมจึงรวมพระศรีอริยเมตไตรย์เข้ากับพระภิกษุปู่ได้ แต่ว่ารูปลักษณะของพระศรีอริยเมต

ไตรย์ กลับไม่เหมือนพระภิกษุผู้ได้ ที่ท้องโต หัวเราะดัง แบบนั้น นั่นเป็นเพียงรูปลักษณะของคนในเวลาที่พระองค์ทรงอยู่ในโลกเท่านั้น พระพุทธนั้นศักดิ์สิทธิ์น่าเกรงขามมาก มีจำนวนมากที่อยู่หน่วยงวมมาก สวยงามมาก เพราะว่ายิ่งสูงขึ้นยิ่งงดงาม ดูไปพระอมิตตพุทธที่แท้จริงนั้นก็มิลักษณะท่าทางเหมือนอายุราว ยี่สิบปี ส่วนพระโพธิสัตว์กวนอิมก็ ราว สิบเจ็ด สิบแปดปี ตัวชื่อจื่อก็คือ สิบห้าสิบหกปี เนื่องจากทัศนคติของคนก็เข้าใจว่าคนอายุสี่สิบกว่านั้นสุขุมรอบคอบ เป็นวัยที่ไม่สับสนแล้ว ดังนั้นจึงปั้นรูปของพวกเขาเป็นรูปลักษณะอย่างนั้น แต่ความคิดของเทพบนสวรรค์นั้นกำหนดตามปัญญาญาณ กับระดับชั้นเขตแดน ความเมตตา กับปัญญาญาณของเทพไม่ใช่สิ่งที่กำหนดตามอายุ คนธรรมดาสามัญมักใช้ความรู้ของคนอยู่เสมอ

ฉะนั้น พระศรีอริยเมตไตรย์พอถึงชาตินี้ ก็คือเมื่อข้าพเจ้าเริ่มถ่ายทอดฝ่า พระศรีอริยเมตไตรย์องค์สุดท้ายนี้ ที่จริงคือเทศหญิงที่บำเพ็ญสำเร็จ แต่รูปลักษณะของพระศรีอริยเมตไตรย์เป็นเพศชาย ที่จริง“หมีเล่อ” สองตัวคือภาษาอินเดียโบราณ พอ ออกเสียงก็ไม่ค่อยตรงมาก พอแปลเป็นภาษาฮั่นก็ยังไม่ตรงแล้ว บ้างออกเสียงว่า “หมีไหล” บ้างออกเสียงว่า “หมีเล่อ” ยังมีการออกเสียงแบบอื่น ในอนาคตจะบอกการออกเสียงที่ถูกต้องให้พวกท่าน เมื่อพระศรีอริยเมตไตรย์แห่งยุคนี้จะเสร็จสิ้นเรื่องของพระองค์ ก็พอดีกับที่ข้าพเจ้าออกมา แต่ข้าพเจ้าไม่ใช่ระดับชั้นนี้ของพวกเขา เทพในจักรวาลล้วนทราบที่ข้าพเจ้าอาศัยพุทธธรรม รูปลักษณะของพระพุทธมาโปรดสรรพชีวิตในแต่ละขอบเขต พวกเขาก็ตัดสินใจให้พระศรีอริยเมตไตรย์มาแล้ว พระศรีอริยเมตไตรย์พุทธะก็มอบสิ่งที่พระองค์รับถ่ายทอดทั้งหมดให้กับข้าพเจ้าแล้ว แต่เหล่าเทพล้วนไม่ทราบว่าโดยแท้จริง ข้าพเจ้ามาจากที่ไหน เพียงแต่รู้ว่าลงมาโลกช่วยเหลือคนแล้ว ขณะเดียวกันพวกเขาล้วนแต่เร่งให้ข้าพเจ้าเข้าวัดไป แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าวัดทำไมไม่เข้าไปในวัดละ เพราะข้าพเจ้าจะทำเรื่องที่ใหญ่ยิ่งกว่า มีภารกิจที่ใหญ่ยิ่งกว่า และคนปัจจุบันนี้ก็ไม่เชื่อพระพุทธแล้ว พระสงฆ์ในวัด อุบาสก-อุบาสิกาไม่น้อยมากแล้ว บรรดาผู้ที่เชื่อถือซึ่งไปวัดนั้นเปรียบกับจำนวนรวมของมนุษย์แล้วน้อยมากจริงๆ ในช่วงธรรมะปลาย คนที่ไม่เชื่อพระพุทธนั้นมากเหลือเกินแล้ว ในวัดไม่อาจช่วยเหลือคนอย่างกว้างขวางได้ ไม่อาจทำให้คนมากยิ่งขึ้นได้ฝ่า พอเข้าวัด คนที่เชื่อศาสนาอื่นยังไม่ได้ฝ่าแล้ว ข้าพเจ้ามองเห็นสถานการณ์นี้แล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ออกบวช จึงถ่ายทอดฝ่าในสังคมคนธรรมดาสามัญ

แน่นอน ในนี้มีปัญหาหนึ่ง และเป็นปัญหาที่พระสงฆ์มากมายคิดไม่ออก ผู้คนรู้ว่า สิ่งที่ข้าพเจ้าบรรยายคือหลักพุทธธรรม แต่ว่าไม่ใช่ธรรมะที่องค์ศากยมุนีทรงบรรยาย ที่จริง สมมติว่าไม่ใช่ข้าพเจ้าทว่าเป็นอีกองค์ที่มาช่วยเหลือคน ก็จะไม่พูดซ้ำ คำพูดขององค์ศากยมุนีพุทธะ เปลี่ยนเป็นอีกคนมาก็จะไม่ไปพูดสิ่งที่องค์ศากยมุนีเคยตรัสไว้ จะพูดพุทธธรรมเหมือนกัน แต่ล้วนเป็นหลักธรรมที่พระพุทธ

เองประจักษ์แจ้ง เป็นเช่นนี้ใช่หรือไม่ละ ความสงสัยที่ใหญ่ที่สุดซึ่งพระสงฆ์ในปัจจุบันวางไม่ลงคือ พวกเขาเข้าใจว่า องค์ศาสดามุนีพุทธะคือผู้เดียวที่ทรงบรรยายพุทธธรรม เป็นพุทธธรรมหนึ่งเดียวของจักรวาล พวกเขาล้วนไม่รู้ว่านั้นเป็นส่วนเล็กๆส่วนหนึ่งในพุทธธรรม คือองค์ศาสดามุนีพุทธะทรงบรรยายออกมาใน ส่วนที่พระองค์ทรงประจักษ์แจ้ง กระทั่งองค์ศาสดามุนีพุทธะก็มีได้นำหลักธรรมที่ทรงทราบ บรรยายออกมาทั้งหมด เพียงแต่เหลือไว้ซึ่งส่วนที่พระองค์ให้คนสมควรรู้ได้เท่านั้น ที่จริงองค์ศาสดามุนีก็มีได้ทรงบรรยายหลักธรรมที่พระพุทธรูปพระองค์ก่อนเคยบรรยายไว้ ยิ่งไม่ต้องพูดถึงว่า ในครั้งนี้ข้าพเจ้าบรรยายคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลทั้งหมด พุทธธรรม เทวธรรม หลักธรรมของเต๋า มูลฐานของหลักธรรมทั้งปวง

ถ้าตรึงอยู่กับมนุษยชาติแสดงบทบาทที่ควรมีเพื่อการแจ้งฝ่า มนุษยชาติในอนาคตก็จะมีความผาสุกอย่างเหลือคณา เวลาที่ข้าพเจ้ามา ในขณะที่อยู่ในเขตแดนชั้นสูงมากก็ได้สร้างสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการไว้ทั้งหมด มาถึงบนโลกโดยผ่านการจุดในครรภ์ ธรรมชาติภาพของข้าพเจ้าอยู่เหนือการควบคุมของเขตแดนข้างนอกทั้งหมด แม้นพูดว่าข้าพเจ้านั้นมาแล้ว แต่ข้าพเจ้าเว้นช่องห่างจากสรรพชีวิตในตรึงมิไม่รู้ก็ชั้นอนุภาค ข้าพเจ้ามีองค์ประกอบต้นกำเนิดที่สุดของจักรวาลอยู่ แต่ข้าพเจ้าไม่อยู่ในนั้น ข้าพเจ้าสร้างแหล่งกำเนิดสติปัญญาของจักรวาลทั้งหมดขึ้น แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการอะไรทั้งสิ้น และสรรพชีวิตคือสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากสสารในจักรวาลระดับชั้นต่างๆกัน แม้นพูดว่าข้าพเจ้าไม่ได้มา และข้าพเจ้าไม่อยู่ในเขตแดนของมนุษย์ แต่กลับปรากฏอยู่ในโลกมนุษย์ นี่คือการพูดอย่างง่ายคร่าวๆ ในอนาคตข้าพเจ้าจะบอกเรื่องนี้ให้กับคนโดยพิจารณาตามเหตุการณ์ แต่ว่ามากไปกว่านี้ไม่ได้ เพราะว่าทำให้คนรู้ นั้นมากมายนักแล้ว ไม่ว่าจะกี่ปีต่อไปในอนาคต มนุษยชาติจะถือว่าทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเทพนิยาย

ทุกท่านทราบ เรื่องหนึ่งที่รัฐบาลจีนกลัวมากที่สุด ก็คือกลัวคนก่อตั้งกลุ่มกบฏแบบอีเหอถวนอะไรขึ้นมา เกิดการต่อต้าน สุดท้ายถูกช่วงชิงอำนาจไป ข้าพเจ้าย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเราไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างเด็ดขาด ไม่เข้าร่วมทางการเมือง ถ้าหลี่ หง จื้อ เข้าร่วมทางการเมือง สิ่งที่ทำยทอดวันนี้ก็คือวิฆามาร พวกท่านจงจำคำพูดของข้าพเจ้าเอาไว้ ในประวัติศาสตร์ข้าพเจ้าถ่ายทอดฝ่านี้อย่างไร เรียกให้พวกท่านทำเรื่องนี้อย่างไร ก็ปีกี่ยุคพวกท่านล้วนแต่ต้องศึกษาปฏิบัติตามนี้ ไม่ทำให้เขา(ฝ่า)เดินไปผิดทาง รูปแบบที่ข้าพเจ้าเหลือไว้ให้พวกท่าน ในอนาคตคนรุ่นหลังก็จะทำแบบนี้ ทุกท่านทราบ พวกเรานั้นมีการดูแลจัดการอย่างหลวมๆ ไม่แคะต้องเงิน ไม่มีตำแหน่งไม่เป็นข้าราชการ ผู้บำเพ็ญพอแต่ะเงินก็ยุ่งยากซับซ้อนแล้ว ชื่อเสียงผลประโยชน์คืออุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดของการบำเพ็ญ

แน่นอน พวกท่านอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ ท่านสามารถรักษาการครองชีพของท่าน ท่านไปหาเงิน ท่านไปเป็นข้าราชการของคนธรรมดาสามัญ ทำการค้าของคนธรรมดาสามัญ สิ่งเหล่านี้ล้วนไม่กระทบการบำเพ็ญของท่าน นี่ก็คือรูปแบบการบำเพ็ญที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้พวกท่าน รูปแบบการบำเพ็ญไม่อาจให้ข้าราชการทำ พุทธธรรมไม่อาจนำมาใช้หาเงิน ผู้ช่วยฝึกสอนใดๆ ล้วนไม่อาจสะสมเงิน นี่คือข้อกำหนดของรูปแบบการบำเพ็ญ ฝ่าที่ใหญ่อย่างนี้ซึ่งถ่ายทอดให้กับคน ไม่ใช่คริกโครมอยู่แค่ สามปี ห้าปี ข้าพเจ้าทราบว่าในอนาคตจะมีคนได้ฝ่ามากยิ่งขึ้น จะมีคนมากมายอย่างยิ่งได้ฝ่าตัวเลขนี้ใหญ่มาก และฝ่านี้ไม่ใช่เป็นของมนุษยชาติเท่านั้น ไม่ใช่ของประเทศจีนเท่านั้น ทว่าทั้งโลกกระทั่งชีวิตมากยิ่งขึ้นล้วนกำลังได้รับฝ่า นี่คือฝ่าของจักรวาลชุดหนึ่ง ดังนั้นทุกท่านต้องรู้ค่าของเขา

ที่ผ่านมามีพวกท่านไม่ทราบว่าเป็นอะไร โดยเฉพาะในช่วงเริ่มต้นการถ่ายทอดฝ่านี้ ข้าพเจ้าได้อาศัยรูปแบบซึ่งงในการถ่ายทอด เนื่องจากการรับรู้ฝ่าของคนนั้น ต้องมีขั้นตอนหนึ่ง ในทันทีจะบรรยายให้สูงอย่างนี้ไม่ได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากบอกทุกท่าน ว่าทำไมประวัติศาสตร์ในวันนี้จึงเกิดขึ้นแล้ว ก็คือการปูทางสำหรับการถ่ายทอดฝ่าชุดนี้ของข้าพเจ้าในวันนี้ อาจารย์ซึ่งเองไม่รู้ว่าจะเพราะอะไร และอาจารย์ซึ่งปลอมยังไม่รู้เลย พวกของปลอมเหล่านั้นยังสร้างความวุ่นวายอยู่ในสังคม และอาจารย์ซึ่งเหล่านั้นที่มีบทบาทในการปูทางอย่างแท้จริง พวกเขาก็เลิกราไปแล้วโดยพื้นฐาน บางคนรู้ว่ามีคนเรียกให้เขาออกมาทำถึงแค่นี้ ถ้าพวกเขาไม่ออกมาถ่ายทอดซึ่งง ซึ่งงไม่ถูกถ่ายทอดอย่างกว้างขวางในสังคม เช่นนั้นวันนี้ข้าพเจ้าบรรยายสูงอย่างนี้ในช่วงประเดี๋ยวเดียว ก็ยากที่จะทำให้คนเข้าใจได้ นี่ก็คือทำไมต้องเกิดขึ้นมา ดังนั้นข้าพเจ้าว่าในขณะที่บรรดาพวกที่สร้างความวุ่นวายให้ฝ่าฝ่า นั้น พวกเขาย่อมไม่อาจมีจุดจบที่ดีได้ พวกเขาได้ลงไปนรกอย่างแท้จริงแล้ว เพียงแต่ว่าอายุขัยของพวกเขายังไม่หมดเท่านั้น

ในขั้นตอนการเผยแพร่ฝ่าฝ่าได้ผ่านมรสุมต่างๆ เป็นสิ่งที่ไม่ง่ายเลย นี่คือธรรมชาติที่ต้องยอม ต้องพบกับการรบกวนแน่ เพราะเมื่อสิ่งที่ถูกต้องปรากฏขึ้น สิ่งที่ไม่ถูกต้องกับสิ่งที่เที่ยงตรงไม่พอ ก็ถูกกระทบหมดแล้ว สิ่งที่ถูกถ่ายทอดได้อย่างสะดวกราบรื่น ต้องสอดคล้องกับสิ่งชั่วร้ายอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงไม่มีความยุ่งยาก ถ้าในท่ามกลาง ความยากลำบาก ไม่มีความคิดถูกต้อง การกระทำถูกต้อง ก็จะไม่มีความหมาย และการศึกษาปฏิบัติตาม(แบบอย่าง)ของเขา(ฝ่า)เหลือไว้ให้ชาวโลก ในอนาคตเมื่อพวกเราพบกับความยากลำบากอะไร ทุกท่านต้องรับรู้อย่างถูกต้องเที่ยงตรง

จักรวาลนี้อนุญาตให้มารดำรงอยู่ได้ เพราะอะไรจึงอนุญาตให้มันดำรงอยู่ได้ละ ข้าพเจ้าขอพูดเหตุผลหนึ่ง กฎการเสริมและต้านซึ่งกันและกัน ก็คือหลักการของจักรวาลในระดับขั้นต่ำ โดยเฉพาะคือ

ในตรีภูมิ เพราะอะไรจึงมีกฎการเสริมและต้านซึ่งกันและกันดำรงอยู่ แนวคิดของจักรวาลในระหว่างระดับชั้นที่แน่นอนอันหนึ่ง มีสสารสองชนิดคงอยู่ สสารสองชนิดพอแยกต่ำลงไปก็จะเปลี่ยนเป็นสสารที่ไม่เหมือนกันสองชนิด เพราะยิ่งต่ำลงไปยิ่งไม่งดงาม ยิ่งสูงขึ้นไปยิ่งงดงาม ยิ่งต่ำลงไปยิ่งแยกออกจากกัน ความแตกต่างยิ่งมาก เช่นนั้นสสารที่ต่างกันสองชนิด เมื่อต่ำลงมาก่อตัวขึ้นของจักรวาล ก็ยิ่งปรากฏความไม่เหมือนกันและความแตกต่างของพวกมันทั้งสอง ยิ่งต่ำลงมา ความแตกต่างยิ่งมาก ฉะนั้นเมื่อต่ำลงไปอีกก็ปรากฏลักษณะปฏิบัติต่อกันระหว่างสสารสองชนิดที่ไม่เหมือนกันออกมา ฉะนั้นยิ่งต่ำลงมาความเป็นปฏิบัติของมันจึงชัดเจนเป็นพิเศษ นี่จึงเกิดหลักการๆ เสริมและต้านซึ่งกันและกันขึ้นมา ยิ่งต่ำลงมาก็เลยเกิดทฤษฎี อิน-หยางของไทจี ยิ่งต่ำลงมาโดยเฉพาะคือเมื่อถึงก้าวนี้ของมนุษยชาติ หลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกันจึงชัดเจนโดยเด่นยิ่ง ถึงระดับเขตแดนของพระพุทธนี้ พระพุทธที่จริงคืออะไรละ พระพุทธก็คือผู้พิทักษ์จักรวาล พระยูไลพุทธะนั้น พระองค์ทรงเป็นธรรมราชาแห่งโลกของพระองค์ การปกครองของพระองค์มิใช่เลือกวิธีการอะไร แต่ใช้ความเมตตาและธรรมานุภาพของพระองค์ สรรพชีวิตของพระองค์ล้วนสอดคล้องกับมาตรฐานในโลกนั้นของพระองค์ ช่างงดงามยิ่งนัก เช่นนั้นในเขตแดนนี้ สิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระพุทธ(ธรรมราชา) ตามหลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกัน ก็คือ พญามาร

พูดถึงพญามาร ทุกท่านรู้จักมีงจิงไซโหม่ ข้าพเจ้าขอพูดเรื่องมีงจิงไม่อาจเผยแพร่อยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญอีกที ได้แต่บ่าเพ็ญลับ เพราะอะไร เพราะมีงจิงไม่เพียงบ่าเพ็ญเป็นผู้รู้แจ้งที่ยังธรรม ยังบ่าเพ็ญเป็นพญามารด้วย แม้บ่าเพ็ญพุทธะ(ราชาแห่งธรรม) ก็ยังบ่าเพ็ญพญามาร ถ้าหากถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ในสังคม พวกท่านคิดดูจะก่อให้เกิดผลอะไรตามมา ก็คือปัญหานี้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดตลอดมาว่า มีงจิงนั้นไม่อาจเผยแพร่ในสังคม เพียงบ่าเพ็ญอยู่ในวัดเท่านั้น ทั้งหมดที่ถ่ายทอดอยู่ในสังคมล้วนแต่ปลอมทั้งสิ้น หลอกหลวงคนอยู่ หลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกันพ้องถึงก้าวนี้ของคนธรรมดาสามัญ เช่นนั้น มีคน ก็มีผี ก็คือการคงอยู่เช่นนี้นั่นเอง หลักการตอบสนองซึ่งกันและกันนี้ดำรงอยู่พร้อมกัน แต่ว่าจะ เนื่องด้วยมันมีลักษณะปฏิบัติกัน มีหลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกันดำรงอยู่ มันจึงนำมาซึ่งสภาพการณ์หนึ่งของสังคมคนธรรมดาสามัญ รวมทั้งฝ่าที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดในวันนี้ มีที่เชื่อ มีที่ไม่เชื่อ ในหมู่ชาวโลกมีคนดี มีคนชั่ว มีคนเห็นแก่ส่วนรวม มีคนเห็นแก่ตัว มีคนใจกว้าง มีคนใจแคบ หนึ่งลบ หนึ่งบวก ก็คือความสัมพันธ์ที่ตอบสนองกันชนิดนี้ ปรากฏการณ์ทั้งหมดนี้คือสภาพสังคมมนุษย์

เรื่องราวใดๆ ที่ปรากฏขึ้นมาในสังคมคนธรรมดาสามัญก็เป็นอย่างเดียวกัน ท่านจะทำเรื่องที่ดีสักเรื่องให้สำเร็จ ท่านต้องทะลวง การรบกวบนอะไร หรือความยากลำบากอย่างมากที่สัมพันธ์กัน ท่าน

จึงจะทำเรื่องนั้นสำเร็จ นี่ก็คือหลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกัน อันนำมาซึ่ง การบังคับควบคุมนี้ เนื่องด้วยมีหลักการนี้คงอยู่ มีการรบกวนแบบมาร จึงไม่่ง่ายที่ท่านจะได้ของอะไรอย่างเดียวกัน ท่านต้องทำงานให้เสร็จแล้วยังต้องขยันด้วย โดยผ่านความขยัน การต่อสู้ ของท่าน เอาชนะความยากลำบากหลายอย่างจึงจะได้มันมา ท่านจึงรู้สึกเห็นค่าของมัน ท่านจึงจะรู้สึกดีใจ ได้มาอย่างไม่ง่าย ท่านจึงรู้สึกล้ำค่า ท่านจึงมีความปีติยินดีหลังจากได้รับชัยชนะ หากไม่มีหลักการเสริมและต้านซึ่งกันและกันนี้ ไม่มีมารรบกวน ท่านทำอะไร ล้วนสำเร็จได้ในทันที ไม่มีมารคงอยู่ ท่านไม่อาจเห็นค่าในสิ่งที่ได้มา ท่านไม่อาจรู้สึกล้ำค่า ท่านไม่รู้สึกยินดีหลังชัยชนะ ทุกท่านคิดดู ท่านจะรู้สึกว่ามีชีวิตที่น่าเบื่อหน่าย ชีวิตไม่มีความหมาย พอทำก็สำเร็จทันที ทำอะไรก็ไม่มีความหมายแล้ว คนจะรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างไรความหมาย ไม่มีรสชาติ ดังนั้น ท่านอย่ามองว่าอยู่ในความยากลำบากนั้นไม่ดี มันสามารถบังเกิดผลเช่นนี้

ทำไมบางคนพูดกับข้าพเจ้าว่า ทำไมอาจารย์ไม่ชำระล้างพวกมารไปให้หมดละ ถ้าข้าพเจ้าชำระล้างมารไปหมดแล้ว วันนี้ท่านก็บำเพ็ญไม่ได้แล้ว ไม่มีใครทดสอบท่านว่าจะยืนหยัดจนถึงที่สุดคนฝ่าซุนนี้ได้หรือไม่ ไม่มีมารรบกวน ท่านก็จะละทิ้งจิตหลายชนิดไปไม่ได้ ไม่มีมารรบกวนก็ล้างกรรมไม่ได้ ก็เป็นเหตุผลนี้ คนกับวัตถุ ชีวิต โดยตัวมันเองก็ล้วนมีคุณสมบัติพิเศษสองชนิดนี้คงอยู่ คนนั้นประกอบขึ้นจากจิตพุทธกับจิตมารพร้อมกัน ท่านบำเพ็ญอยู่ในพุทธธรรม ก็เป็นการทิ้งจิตมารไป เมื่อคนปล่อยตัวไม่มีคุณธรรมใดๆควบคุมมัน ก็คือจิตมารอาละวาด เมื่อคนตื่นตื่น ร้องตะโกนอย่างบ้าคลั่งเวลาที่โกรธก็คือจิตมารระบายเกินขอบเขต เดียวนี้คือ ช่วงหมื่นมาร ออกสู่โลก อาณาจักรทางความคิด นานาชนิดในสังคม ล้วนมีการชักนำให้คนแสดงจิตมารออกมา งานศิลปะ งานประพันธ์เอ๋ย เป็นการแสดงออกโดยไม่มีความคิดที่ถูกต้อง ตามอำเภอใจ เหมือนกับบ้าๆบอๆ ต่างอะไรกันกับภูตผีปีศาจละ ผู้ชายไว้ผมยาวๆแปลกๆ ผู้ชายไม่ใช่ผู้ชาย ผู้หญิงไม่ใช่ผู้หญิง พูดว่าเป็นลักษณะของศิลปะแนวอะไร คนตรีแนวอะไร ที่จริงเป็นสภาพจิตที่วิปริตตามการชักนำของจิตมาร

ผู้ที่มีคุณธรรมควบคุมอยู่จึงจะเป็นจิตพุทธ อะไรคือการบำเพ็ญพุทธะ ก็คือต้องให้ละทิ้งจิตมารของท่าน กลืนกลายเข้ากับจิตพุทธทั้งหมด สิ่งที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดไปนั้นสูงมาก กระทั่งเป็นรูปธรรมมากแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอพูดเพียงแค่นี้

(เสียงปรบมือยาวนาน)